

เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
กับวิทยาลัยครูสงขลา ตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา

นายวงศ์ชัย ภูมิระวี

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาอุดมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2523

A COMPARISON OF TEACHING BEHAVIORS OF THE INSTRUCTORS IN
SRINAKARINWIROT UNIVERSITY SONGKHLA AND
SONGKHLA TEACHERS' COLLEGE AS PERCEIVED
BY INSTRUCTORS AND STUDENTS

Mr. Wongchai Phoomiravi

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Higher Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1980

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลา ตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา

โดย นายวงศ์ชัย ภูมิระวี

ภาควิชา อุดมศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนลารัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนลารัตน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุกัญญา ศิริตันติกร)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
กับวิทยาลัยครูสงขลา ตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา

ชื่อนิสิต นายวงศ์ชัย ภูมิระวี

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนลารัตน์

ภาควิชา อุดมศึกษา

ปีการศึกษา 2522

บทคัดย่อ

ในการ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
กับวิทยาลัยครูสงขลา ตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา มีผลสรุปโดยย่อดังนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลาที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอน และความ
ดีของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทั้งระหว่างสถาบันและสถาบันเดียวกัน
ในวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาเอก
สังคมศึกษา และวิชาการศึกษา ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลา ซึ่งได้ทำการเรียนการสอนในวิชาเอกต่าง ๆ มาแล้วเกิน
กว่าครึ่งหนึ่งของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2522 เป็นผู้ตอบเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อ
ประสิทธิภาพของการสอน และความดีของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ได้
แบบสอบถามของอาจารย์มาสถาบันละ 20 ฉบับ รวม 40 ฉบับ และได้แบบสอบถามจากนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลา จำนวน 641 ฉบับ นำมาวิเคราะห์
เปรียบเทียบโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที่

สรุปผลการวิจัย

1. อาจารย์ทั้งสองสถาบัน มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนในวิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ และวิชาการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกพฤติกรรม สำหรับวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกวิทยาศาสตร์ และวิชาเอกสังคมศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันเฉลี่ยร้อยละ 5.8 ของพฤติกรรมทั้งหมด
2. อาจารย์ทั้งสองสถาบันประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์เองที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกพฤติกรรมในวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา และวิชาการศึกษา แต่ประเมินความถี่ของพฤติกรรมแตกต่างกันร้อยละ 5 ของพฤติกรรมทั้งหมด ในวิชาเอกคณิตศาสตร์
3. นักศึกษาทั้งสองสถาบันมีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกพฤติกรรม ในวิชาการศึกษา แต่มีความเห็นแตกต่างกันเฉลี่ยร้อยละ 32.5 ในวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ และวิชาเอกสังคมศึกษา ส่วนวิชาเอกวิทยาศาสตร์มีความเห็นแตกต่างกันร้อยละ 87.5 ของพฤติกรรมทั้งหมด
4. นักศึกษาทั้งสองสถาบันประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในวิชาเอกภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ร้อยละ 80 ในวิชาการศึกษาแตกต่างกันร้อยละ 45 นอกจากนี้ประเมินแตกต่างกันเฉลี่ยร้อยละ 25.62 ของพฤติกรรมทั้งหมด
5. อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกพฤติกรรม ในวิชาเอกวิทยาศาสตร์ และวิชาการศึกษา แต่มีความเห็นแตกต่างกันร้อยละ 27.5 ในวิชาเอกภาษาอังกฤษ และวิชาเอกคณิตศาสตร์ ส่วนวิชาเอกภาษาไทยมีความเห็นแตกต่างกันร้อยละ 7.5 และวิชาเอกสังคมศึกษา มีความแตกต่างกันร้อยละ 2.5 ของพฤติกรรมทั้งหมด
6. อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกพฤติกรรมในวิชาเอกวิทยาศาสตร์ แต่มีความแตกต่างกันเฉลี่ยร้อยละ 28.75 ในวิชาเอก

ภาษาไทย และวิชาเอกภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา และวิชาการศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันเฉลี่ยร้อยละ 4.16 ของพฤติกรรมทั้งหมด

7. อาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลาที่มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกพฤติกรรมในวิชาเอกคณิตศาสตร์ นอกจากนี้มีความเห็นแตกต่างกันเฉลี่ยร้อยละ 10.6 ของพฤติกรรมทั้งหมด

8. อาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลาประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกพฤติกรรมในวิชาเอกวิทยาศาสตร์ ส่วนในวิชาเอกสังคมศึกษามีความเห็นแตกต่างกันร้อยละ 17.5 และในวิชาการศึกษาร้อยละ 2.5 นอกจากนี้มีความเห็นแตกต่างกันเฉลี่ยร้อยละ 9.17 ของพฤติกรรมทั้งหมด

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่าความแตกต่างจะต้องมากกว่าร้อยละ 50 ของพฤติกรรมทั้งหมดจึงจะนับว่ามีความแตกต่างกัน ดังนั้นผลการวิจัยพบว่า ความเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลา ทั้งที่เปรียบเทียบระหว่างสถาบันและในสถาบันเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทุกวิชาเอก จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปควรทราบว่าพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลา จากการประเมินของอาจารย์และนักศึกษาไม่แตกต่างกันมากนัก ผู้บริหารและอาจารย์ทั้งสองสถาบันควรนำผลการวิจัยนี้มาพิจารณาว่าพฤติกรรมใดอยู่ในลักษณะที่ควรมีการปรับปรุงก็ควรจะได้พิจารณาหาวิธีการปรับปรุง และพัฒนาพฤติกรรมนั้น ๆ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

Thesis Title A Comparison of Teaching Behaviors of the
Instructors in Srinakharinwirot University Songkhla
and Songkhla Teachers' College as Perceived by
Instructors and Students.

Name Mr. Wongchai Phoomiravi

Thesis Advisor Assistant Professor Paitoon Sinlarat, Ph.D.

Department Higher Education

Academic Year 1979

ABSTRACT

Teaching behaviors as perceived by the instructors and students were compared between Srinakharinwirot University Songkhla and Songkhla Teachers' College with the following specifications.

The purpose of the study

The purpose of this research was to compare the opinions of the instructors and students from Srinakharinwirot University Songkhla and Songkhla Teachers' College regarding the importance of behaviors on teaching efficiency and the frequency of teaching behaviors reported in the same institution and between the institutions among these areas : Thai, English, mathematic, sciences, social studies and education.

Methodology and Procedure

Six hundred and forty one sets of questionnaires were sent to students and 40 questionnaires to instructors of Srinakharinwirot University Songkhla and Songkhla Teachers' College in the second semester, academic year 1979. The data were collected and analyzed from questionnaires constructed by the researcher, encompassing the importance of behaviors in teaching efficiency and the frequency to teaching behaviors in the class. Statistical procedures in terms of Mean, Standard Deviation and t-test were used in the research.

Research Conclusion

1. There was no significant difference at .05 level in the opinion of the important behaviors in teaching efficiency in English, mathematic and education between instructors from both institutions. Approximately 5.8 per cent of behaviors were significant difference in Thai, sciences and social studies majors.

2. There was no significant difference at .05 level in the evaluation of the frequency of teaching behaviors from instructors in the two institutions in every major except 5 per cent of behaviors were evaluated significantly different in mathematic major.

3. There was no significant difference at .05 level in the opinion of behaviors in teaching efficiency from students in both institutions regarding all behaviors in the area of education.

Approximately 3.25 per cent of behaviors were significantly different in Thai, English, mathematic and social studies and 87.5 per cent were significantly different in sciences.

4. Eighty per cent of behaviors was significant difference at .05 level in the evaluation of the frequency of class room teaching behaviors in English from students of the two institutions and 45 per cent in education. Approximately 25.62 per cent were significantly different in other majors.

5. There was no significant difference at .05 level in the opinions of behaviors in teaching efficiency from instructors and students in Srinakharinwirot University Songkhla in all behaviors of sciences major and education. Approximately 27.5 per cent were significantly difference in English and mathematic; 7.5 per cent were significantly different in Thai and 2.5 per cent in social studies.

6. There was no significant difference at .05 level in the evaluation of the frequency of teaching behaviors in the class from instructors and students in Srinakharinwirot University Songkhla to all behaviors in sciences. Approximately 28.75 per cent were significantly different in Thai and English and 4.16 per cent in social studies and education.

7. There was no significant difference at .05 level in the opinions regarding behaviors in teaching efficiency of mathematic major from instructors and students in Songkhla Teachers' College. Approximately 10.6 per cent were significantly different in other majors.

8. There was no significant difference at .05 level in the evaluation of the frequency of teaching behaviors in the class from instructors and students in Songkhla Teachers' College in all behaviors in sciences. Seventeen point five per cent of behaviors were significantly different in social studies, 2.5 per cent in education and approximately 9.17 per cent were significantly different in other majors.

According to the criteria set in this study, the hypothesis were rejected.

Recommendations

Administrators, instructors, students and interested people should realize that the teaching behaviors in Srinakharinwirot University Songkhla and Songkhla Teachers' College were not completely different. The administrators and instructors from two institutions may use the results from this study in their practice for the identification of behaviors in need of improvement and the selection of suitable method of improvement.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนดารัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยที่ให้ความแนะนำชี้แจงและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา อาจารย์ ดร.สุกัญญา ศิริตันติกร และอาจารย์ในภาควิชาอุดมศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตต์ สังขรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาสีตะพันธ์ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและช่วยตรวจแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนอุดหนุนในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ อาจารย์ไพฑูรย์ กฤษณเพชร ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในเรื่องโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ขอขอบคุณอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และอาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และขอขอบคุณอาจารย์สุรศักดิ์ วรพันธ์ ที่ได้ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์ งานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

วงศ์ชัย ภูมิระวี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ต
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
แนวเหตุผล ทฤษฎีที่สำคัญหรือสมมติฐาน	7
วิธีดำเนินการวิจัย	9
ลำดับขั้นตอนของการเสนอข้อมูล	10
ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	11
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
การศึกษาในต่างประเทศ	13
การศึกษาภายในประเทศ	20
3. วิธีดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล	31
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	31

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
—ลักษณะของแบบสอบถาม—	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถานภาพของอาจารย์ผู้สอนแบบสอบถาม	37
ลักษณะและจำนวนแบบสอบถามจากนักศึกษา	41
เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์	42
เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลาที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อ ประสิทธิภาพของ การสอน	43
เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวิทยาลัยครูสงขลาที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการ สอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	58
เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลาที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อ ประสิทธิภาพของการสอน	72
เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลาที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรม การสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	89
เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิ ภาพของการสอน	106

เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	117
เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอน	128
เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	138
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายและขอเสนอแนะ	149
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	149
วิธีดำเนินการวิจัย	150
สรุปผลการวิจัย	152
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	152
สรุปผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์	152
ขอเสนอแนะ	166
ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป	168
บรรณานุกรม	169
ภาคผนวก	174
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามชุดที่ 1	176
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามชุดที่ 2	183
ภาคผนวก ค. แบบสอบถามชุดที่ 3	190
ประวัติผู้เขียน	198

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนรายวิชาของแต่ละวิชาเอกในแต่ละสถาบัน	32
2. แสดงจำนวนของแบบสอบถามที่นักศึกษาในแต่ละวิชาเอกในแต่ละสถาบัน เป็นผู้ตอบ	33
3. แสดงจำนวนอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามวิชาเอกและสถาบัน ..	37
4. แสดงสถานภาพของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และ วิทยาลัยครูสงขลา	39
5. แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้จากนักศึกษาแยกตามวิชาเอกและ สถาบัน	41
6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลาที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิ ภาพของการสอนในวิชาเอกต่าง ๆ	44
7. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลาที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรม การสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในวิชาเอกต่าง ๆ	59
8. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลาที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิ ภาพของการสอนในวิชาเอกต่าง ๆ	73
9. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลา ที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรม การสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในวิชาเอกต่าง ๆ	90

<p>10. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนในวิชาเอกต่าง ๆ</p>	<p>107</p>
<p>11. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในวิชาเอกต่าง ๆ</p>	<p>118</p>
<p>12. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนในวิชาเอกต่าง ๆ</p>	<p>129</p>
<p>13. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ที่ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในวิชาเอกต่าง ๆ</p>	<p>139</p>